

Silüet

— AyferAksoy · 10 Şubat 2016

Birikmiş cümleler yığınının altında
sıkışıyor günyüzü görmemiş
bütün cümlelerim
İçinden çıkmak istercesine..

Zamanı biliyorum eğreti dallarımla..

Kucak açmış
sahipsiz bir gecenin koynunda
kör bir bıçak gibi acıtarak
kesiyor yalnızlığımı zaman..

Diline sabrın yükü oturmuş
doğurganlığını yitirmiş
bir kadın gibi
emziriyorum bütün kısır düşlerimi
avuturcasına..

Sabırla çekiyorum zamanı
umutlarımı boşa savuran
yelkenlerden koparıp alıyorum
maviyi düşleyerek..

Ay/ı düşürüyorum
zifiri karanlığımın tam ortasına
bir yıldız beliriyor
yakınlaştıkça
büyüyen gölgesini ardına alarak
Işığı yüzüme vuruyor uyandırır gibi..

Sonra

Bir silüet oluşuyor gözlerimin önünde
ve
düşüyor üşüyen gözbebeklerime..

Yeni doğmuş bir bebeği
kucagıma almış gibi

sıcaklığını hissediyorum..

Ayfer Aksoy